

Jednota Právnická našla v něm dříve dlouholetého a obětavého jednatele i pokladníka a nalézá jej nyní i na svém předsednictvu. Čtenáři naši znají jej z četných příspěvků literárních a každý právník čerpá z jeho komentáře zákona knhovního, vydaného společně s pozdějším presidentem zem. soudu Dvořákem. K prvním dnům nastoupení sedmdesátky srdečně blahopřejeme.

Změny v presidiu zemského civilního soudu v Praze. V poslední době došlo v presidiu tohoto největšího sborového soudu prvé stolice ve státě našem k významným změnám. Dosavadní vysoce zasloužilý president p. Jan Dvořák odešel v letních měsících na odpočinek, zanechávaje po sobě památku rozvážného, svědomitého a spravedlivého soudce a vždy vládného představeného. Všichni, kdož s ním přišli do bližšího styku, přejí mu ze srdce, aby svého odpočinku ještě dlouho v klidu, zdraví a spokojenosti užíval. — Bohužel, nikoli stejné přání můžeme vysloviti vicepresidentovi zem. soudu p. Edvardu Schindelkovi, při jeho odchodu od zemského soudu. Neboť tento — na venek vždy tak statný muž — odešel neočekávaně koncem listopadu t. r. tam, odkud není návratu. Těžko opravdu uvěřit, že tento všem soudcům tak milý muž, jenž býval horlivě činným i ve stavovských organizacích soudcovských, tento tak klidně a správně usuzující právník a horlivý spolupracovník našeho listu, není už mezi živými. Byl jedním z těch několika soudců, kteří si najdou při své velké práci vždy ještě čas, aby svoje poznatky, zejména zajímavý praktický případ, sdělili širší právnické veřejnosti a tím přispěli k vytříbení úsudku a k odstraňování pochybnosti praxe. Zanechává po sobě čestnou a jasnou vzpomínku. — A tak se dostává zemskému soudu civilnímu nového presidenta i vicepresidenta najednou. Presidentem byl jmenován p. Antonín Bílý, dosavadní senátní president nejv. soudu, vicepresidentem p. František Červený. Oba mají pověst vynikajících soudců, přinášejících sebou do nového postavení bohaté zkušenosti, vědomí o důležitosti soudnictví a pevnou vůli i snahu, pracovati k jeho rozkvětu. Doba dnešní, kdy co chvíli čteme o ohrožené justici, klade na nové muže, postavené v čelo soudu, k němuž bývaly za soudce vybírány jen síly nejlepší, nemalé požadavky. Přejeme si ze srdce, aby práce jejich, směřující k pozdvižení našeho soudnictví, měla plný úspěch. A ještě jedno přání nemůžeme potlačit: nový pan president je znám také literárně. Byl jedním z těch praktických právníků, kteří svými cennými literárními pracemi přispívali zejména i k proniknutí našich procesních zákonů. Pěstoval tento obor právní s obzvláštní láskou. Procesní právo mu nebylo nikdy snůškou pou-

lých formalit. Proto očekáváme, že v novém svém významném postavení dovede s úspěchem čeliti znehodnocování právě tohoto oboru právního, na něž si tak mnozí, kdož přicházejí v častý styk se soudy, stěžují. A přejeme mu i k tomu plného zdaru.

Poroty. Nedávný případ, kdy byl pražskou porotou osvohozen vrahl Nikolov, vzrušil veškeru naši — i cizí veřejnost a ukázal zvláště křiklavě, jak jest nutno pomýšleti na reformu této instituce. Právníkům nejsou takovéto »verdikty« porot, jež jsou vlastně výsměchem právním řádu a nejvhodnějším prostředkem pro to, aby v občanstvu byl veškerý právní cit ubíjen, nijakou vzácností. Jenom že ovšem ne každý takový případ vzruší do té míry širokou veřejnost jako tento. Ale nebezpečným je takový výrok vždy. Smutné zjevy podobného druhu jsou důkazem o tom, jak naše občanstvo je daleko od toho, co nutno od soudců-laiků nezbytně vyžadovati, má-li býti bez ohrožení právního řádu spolupůsobení při soudnictví laikům vůbec svěřováno. Jaké požadavky dlužno klásti na soudce z lidu, o tom se vyslovuje Hora ve svém díle »Civilní právo procesní, I. díl (str. 65) slovy, že spolupůsobení soudců z lidu při výboru soudnictví předpokládá jen takové soudce z lidu, »kteří by byli proniknuti poctivou snahou, dopomáhati k vítězství jen pravdě, právu a spravedlnosti, naprostou nestranností a úzkostlivou svědomitostí, kteří by nespátřovali ve svém úřadě, ani nepohodlné břemeno ani vhodný plášť pro uplatňování svého stranictví (ať v jakémkoli směru), nýbrž jen a jen nejvyšší, ale i nejodpovědnější poctu občanskou«. Případy, jako je výrok poroty ve věci Nikolově a jemu podobné, zkušenosti, kterých jsme získali s lidovými soudy lichevními a které tak temně líčí důvodová zpráva k osnově zákona o těchto soudech právě podaného, svědčí, že naše občanstvo je na hony vzdáleno od vysoké mety, kterou nutno i soudcům z lidu klásti. A proto nezbyvá, než vyvoditi z toho důsledky pro reformu zákonnou.

Revise občanského zákona. Práce komise pro revizi občanského zákona při ministerstvu spravedlnosti — rozdělené na pět subkomitétů — postoupily již tak dalece, že elaboráty práva věcného, práva dědického a části práva obligačního již vyšly tiskem. Vyšlé práce vzbudily veliký zájem interesované a zejména právníké veřejnosti, ježto, jak pochopitelně, se revise práva soukromého dotýká zájmů všech vrstev občanských. Ministerstvo spravedlnosti bylo zahrnuto takovým množstvím objednávek, že se zásoba chýlí ke konci. Elaborát práva dědického pak jest úplně rozebrán. Ježto jest naléháno na nové vydání práva dě-